

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 194. Et continuo exiuit sanguis & aqua v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

§. 194 Et continuo exiit sanguis & aqua. v. 34.

Quid admirabilius audiri potest quam quod à mortuo corpore lanceato scaturiant ex eodem riuulo duo fontes diuersi generis scilicet sanguinis & aquæ! Non tamen in vanum profilierunt, sed in maximum nostræ fidei robur, quoniam ex illis duo præcipua nostræ religionis Sacramenta Christus instituit, sicut enim per aquam baptismi regeneramur, ita sumpto sanguine Christi meus nostra impletur gaudio, & digne sumentibus gloriæ pignus datur, vt constanter facti aduersa omnia tolerabiles sustineant, & iam apertam regni caelestis ianuam, quæ ante Christi mortem nemini patebat, facilius ingredi valeamus: sanguine namque qui est pretium redemptionis nostræ abluimur à peccatis: & aqua quæ est figura baptismi nostri, ab vniuersis originalis peccati maculis expurgamur: quemadmodum per Ezechielem Dominus ait, effundam super vos aquam mundam, & mandabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Est etiam apertum Christi latus haud procul à corde, vt nobis accessum aditumque ad cor suum patefaceret, vnde S. Augustinus ait. *Aspice ostium in arca latere, per quod ingrediuntur omnes Creatura, qua à diluuió seruantur. Contuere originem tuam, patrem tuum qui te generauit ad vitam, sicut enim ex latere Ada dormientis formata est Eua mater nostra, ita ex Christi, in Cruce morientis, Ecclesia sumpsit exordium: denique apertum est Christi latus & continuo inde sacramenta fluxerunt.* Patet hinc amor erga nos Christi incomprehensibilis, dum se totum pro nobis impendit, nihil abscondit in corde suo, sed totum nobis contulit. Quid ultra nobis facere potuit atque fecit? Ipsum nobis cor suum tanquam secretissimum cubiculum suum referauit, vt nos in illud seu electam sponsam suam, introducat. Sunt namque delitiæ eius esse nobiscum, & in silenti tranquillitate ac tranquillo silentio apud nos quiescere. Dedit, inquam, nobis cor suum dire vulneratum, vt in eo commoremur donec penitus expurgati & mundi, suoque cordi conformes, idonei ac digni simus vna cum ipso in patris æterni cor diuinum adduci. Dat plene nobis cor suum, vt sit nostra habitatio: vicissimque repetit nostrum cor vt sit habitaculum suum præbet inquam nobis cor suum ceu lectulum purpureo sanguine suo coloratû, quasi rubentibus ornatum rosis: reposcitque cor nostrum lectulum sibi candidis mundorum operum lilijs decoratum. Quis hæc iam negare ausit, quod tam profusa nobis liberalitate contulit! Ecce inuitat nos in melliflua vulnera, atque amabile, & patulum latus suum, ceu vberem cellam vinariam, delitiis omnibus afflu-

entem!

entem dicens in cantico: *Vene soror mea, columba mea in foraminibus Petra,* id est lacris vulneribus meis factura amoenissimum nidum, Accedamus ea propter scribendo desiderio & affectu, ad fontem viuum, quandoquidem aquam nobis vitæ dabit, & quidem gratis ac sine pretio, vel vlla commutatione. En quam paterne nos inuitat dicens, *qui sitit, veniat, & qui vult bibat aquam vitæ gratis:* video hic fontem purissimum in medio Paradisi scaturientem, quo irrigatur omnis terra. Agedum cum anima amante, in quolibet vitæ huius tentationibus, miserijs & afflictionibus, ad foramina Petreæ confugiamus, cuius, inquis, Petreæ Iesu Christi Domini nostri, Hic est Petra, quæ à Moysè, id est Iudaico populo virga crucis, percussa deditur, quas largissimas, ita vt non aquam modo, veram etiam (scriptura teste) oleum è saxo durissimo sugere liceat. Relinquamus igitur, docente Hieremia, ciuitates id est populares stripitus ac perturbationes, & habitemus in hac petra & simus quasi columba nidificans in summo ore foraminis, id est patulo latere Christi.

Ave Iesu qui sacratum cordas nobis dilatarum, fontem pendens gratia, aqua lauet, sanguis ornet, & nos duplex amor formet nescios inuidæ, sanguine in super tuo & aqua è latere tuo munantibus. Christe Iesu à peccatis omnibus laua me & concede vt anima mea, cum è corpore migrauerit, ante tribunal tuum appareat munda. O bone Iesu ne deferas me in vltimis angustijs illis, in suprema mortis lucta, à qua tota pendet æternitas. O mi redemptor, si tunc impotens forte fuero in manus tua iam commendo spiritum meum: tua, ô Iesu, sanctissima voluntas in me semper fiat & in æternum, Amen.

S. 195. *Et qui vidit testimonium perhibuit & verum est testimonium eius. v. 35.*

Quis ille anonymus testis? Multi, scilicet vnusquisque qui vidit in seipsum vocatur. Etiam centurio, qui ex spiritualiter cæco id est infideli, videns id est fidelis, est factus, inter quos oculos testes, etiam est ipse Sanctus Ioannes, qui hanc Domini passionem scripsit, & vidit in omnibus præsens fere potissimum, quæ Christus Dominus passus est ab initio vsque ad finem, quomodo egressus à cæna cum discipulis ad hortum Getsemani, ibi cum fletu genibus flexis Patrem deprecatus est, anxietate naturali mortis futuræ & passionis sanguineas guttas sudauit &c. Omnia quæ hæctenus recensita fuerunt, & pius lector ruminare potest. Iste igitur Ioannes testimonium perhibuit scribendo, cum paucis Evangelistis & quibusdam